

**ЄВРОПЕЙСЬКА КОНВЕНЦІЯ
ПРО МІСЦЕ ПОГАШЕННЯ ГРОШОВИХ
ЗОБОВ'ЯЗАНЬ¹**

Базель, 16 травня 1972 року

European Treaty Series, # 75

¹ Переклад з англійської мови С.М. Вишневіського.

Держави-члени Ради Європи, які підписали цю Конвенцію,

враховуючи, що метою Ради Європи є досягнення більшого єднання між її членами, зокрема шляхом прийняття спільних правових положень,

вважаючи за доцільне узгодити деякі положення, які стосуються місця сплати грошових зобов'язань,

погодилися про таке:

Стаття 1

1. Кожна Договірна Сторона зобов'язується протягом дванадцяти місяців від дати набрання цією Конвенцією чинності стосовно неї привести своє національне законодавство у відповідність до положень, викладених у додатку I до цієї Конвенції.
2. Застосування положень, викладених у додатку I, поширюється на всі зобов'язання щодо сплати грошових сум, незалежно від того, чи стосувалися вони первинно грошових сум, чи ні.

Стаття 2

Протягом 24 місяців від дати набрання цією Конвенцією чинності стосовно відповідної Договірної Сторони така Сторона подає Генеральному секретарю Ради Європи доповідь про виконання цієї Конвенції, яка має містити, зокрема, офіційний текст будь-якого законодавчого акту, прийнятого внаслідок набрання Конвенцією чинності. Генеральний секретар надсилає засвідчені копії такої доповіді іншим Договірним Сторонам.

Стаття 3

Кожна Договірна Сторона має право не застосовувати положення додатка I чи застосовувати їх із змінами на свій розсуд, коли йдеться про специфічні питання чи питання публічного права, чи про розрахунки, зроблені на користь органів державної влади, чи ними самими.

Стаття 4

Ця Конвенція не зашкоджує положенням договорів, конвенцій чи двосторонніх або багатосторонніх угод, які вже укладені чи будуть укладені у майбутньому та які регулюють специфічні аспекти питань, охоплених цією Конвенцією.

Стаття 5

1. Цю Конвенцію відкрито для підписання державами-членами Ради Європи. Вона підлягає ратифікації чи прийняттю. Ратифікаційні грамоти або

документи про прийняття здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

2. Ця Конвенція набирає чинності через три місяці від дати здачі на зберігання п'ятої ратифікаційної грамоти або п'ятого документа про прийняття.
3. Стосовно будь-якої держави, яка підписала цю Конвенцію і яка ратифікуватиме чи прийматиме її після набрання нею чинності, Конвенція набирає чинності через три місяці від дати здачі на зберігання її ратифікаційної грамоти або документа про прийняття.

Стаття 6

1. Після набрання цією Конвенцією чинності Комітет міністрів Ради Європи може запропонувати будь-якій державі, яка не є членом Ради, приєднатися до Конвенції.
2. Таке приєднання здійснюється шляхом здачі на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документа про приєднання, який набирає чинності через три місяці від дати здачі його на зберігання.

Стаття 7

1. Жодні застереження до положень цієї Конвенції чи додатка I до неї не дозволяються, за винятком застережень, згаданих у додатку II до Конвенції.
2. Будь-яка Договірна Сторона може відкликати зроблене нею відповідно до додатка II застереження шляхом подання на ім'я Генерального секретаря Ради Європи відповідної заяви, яка набирає чинності від дати її отримання.

Стаття 8

1. Будь-яка Договірна Сторона під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття чи приєднання може визначити територію (території), до якої застосовуватиметься ця Конвенція.
2. Будь-яка Договірна Сторона під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття чи приєднання або в будь-який інший час після цього заявою на ім'я Генерального секретаря Ради Європи може поширити дію цієї Конвенції на будь-яку іншу територію (території), яка визначена в цій заяві і за міжнародні відносини якої вона несе відповідальність або від імені якої вона уповноважена брати зобов'язання.
3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до попереднього пункту, може стосовно будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відкликана із застосуванням процедури, наведеної у статті 9 цієї Конвенції.

Стаття 9

1. Ця Конвенція залишається чинною на невизначений час.
2. Будь-яка Договірна Сторона може у тому, що її стосується, денонсувати цю Конвенцію шляхом подання відповідного повідомлення на ім'я Генерального Секретаря Ради Європи.
3. Така денонсація набирає чинності через шість місяців від дати отримання такого повідомлення Генеральним Секретарем.

Стаття 10

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави-члени Ради та будь-яку державу, яка приєдналася до цієї Конвенції, про:

- a) будь-яке підписання;
- b) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття чи приєднання;
- c) будь-яку дату набрання чинності цією Конвенцією відповідно до статті 5;
- d) будь-яке застереження, зроблене на виконання положень пункту 1 статті 7 та додатка II;
- e) відкликання будь-якого застереження, зробленого на виконання положень пункту 2 статті 7;
- f) будь-яку заяву, отриману на виконання положень пунктів 2 і 3 статті 8;
- g) будь-яке повідомлення, отримане на виконання положень статті 9, і дату набрання денонсацією чинності.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цю Конвенцію

Вчинено у Базелі шістнадцятого дня травня місяця 1972 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар надсилає засвідчені копії цієї Конвенції кожній державі, яка підписала її або приєдналася до неї.

ДОДАТОК I

Стаття 1

Якщо Сторони не виявляють інших намірів або якщо вони не застосовують іншу практику, місце погашення грошових зобов'язань визначається такими положеннями.

Стаття 2

1. Погашення зобов'язань здійснюється за місцем звичайного помешкання кредитора на час настання строку платежу.
2. Однак на бажання кредитора погашення зобов'язань здійснюється у будь-якому іншому місці в державі звичайного помешкання кредитора на час настання строку платежу чи у будь-якому іншому місці в державі звичайного помешкання кредитора на час виникнення грошового зобов'язання.

Стаття 3

1. Якщо застосування положень статті 2 вимагає погашення зобов'язання не за місцем звичайного помешкання кредитора на час виникнення грошового зобов'язання, а в іншому місці та якщо виконання зобов'язання у зв'язку із цим стає суттєво обтяжливим, боржник має право відмовитися здійснювати платіж у такому місці.
2. У випадку такої відмови погашення зобов'язання здійснюється за місцем звичайного помешкання кредитора на час виникнення грошового зобов'язання, якщо боржник може відкласти платіж у цьому місці до того, поки кредитор не влаштує отримання боргу у цьому місці ним самим або від його імені. Однак кредитор може визначити інше місце у державі, в якій він мав звичайне помешкання на час виникнення грошового зобов'язання. У такому випадку боржник погашає своє грошове зобов'язання відповідно до пункту 1 цієї статті.

Стаття 4

Якщо відповідно до положень статті 2 або пункту 2 статті 3 погашення зобов'язання має здійснюватися не за місцем звичайного помешкання кредитора на час виникнення грошового зобов'язання, а в іншому місці, будь-які додаткові витрати чи фінансові втрати, пов'язані із зміною місця платежу, сплачуються кредитором.

Стаття 5

Якщо грошове зобов'язання виникає під час професійної чи підприємницької діяльності кредитора, термін "місце звичайного помешкання" кредитора у попередніх статтях замінюється терміном "місце ділових операцій", у якому здійснюється така діяльність.

ДОДАТОК II

Під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття Конвенції будь-яка із наведених нижче держав може заявити, що вона залишає за собою право не застосовувати положення статті 3 додатка I:

Італія

Нідерланди